

Oči moje vždy veselie boli

♩ = 120

Repište, Pohronie

O - či mo - je vždy ve - se - lie bo - li, ko - ho stret - li,
kaž - dý - mu sa smia - li, te - raz sa len do ze - mi dí -
va - jú, ka - de i - dem, vša - de sl - zy le - jú.

2. Slané slzy, tu mi nepadajte,
koho ste lúbili, zanechajte,
[:lúbili ste jednej mamky syna,
bodaj si ho vychovať nestihla.:]

3. Ked' ja zomriem, pochovať ma dajte,
a na môj hrob ruže posádzajte,
[:zasadťe ich aby sa prijali,
aby za mnou chlapci banovali.:]